

foretages forhøjelser eller nedsættelser. Herved tages der hensyn til *velstandsstigningen* i samfundet i lighed med den regulering af „sygekassegrænsen“, som finder sted i henhold til folkeforsikringsloven.

IV. Forholdet til det sociale byggeri.

Bestemmelserne om de sociale boligforetagenders virksomhed findes i kap. XV (§§ 103-115) og svarer i det væsentlige til 1955-lovens bestemmelser.

De vigtigste ændringer er følgende:

1. Der indføres en ordning, hvorefter de boligtagere, der har gennemført en *opsparing* med henblik på indskudsbetaling, opnår en *fortrinsret* til opnåelse af lejligheder i andelsboligforeninger (§ 105).

2. Der gives *lejerne* i de sociale boligselskaber en vis *indflydelse på selskabernes virksomhed* (§ 104).

3. Der åbnes hjemmel for boligministeren til at *tillade rykning* af tidligere bevilgede statslån med henblik på fremskaffelsen af likvide midler til brug for finansiering af nyt byggeri. Den samlede belåning må dog ikke overstige ejendommens værdi med fradrag af et beløb svarende til beboernes indskud. (Efter det oprindelige forslag måtte belåningen ikke overstige 90 pct. af ejendommens værdi). (§ 111, stk. 2).

Under behandlingen i folketinget foretoges følgende ændringer, der tager sigte på at *øge de sociale boligforetagenders muligheder* for ved tegning af garantikapital at *medvirke til etablering af finansieringsinstitutter* i henhold til kapitel II:

I § 111, stk. 2, indsattes som nyt punktum:

„Midler, der er indbetalt til foretagendets *byggefond*, kan inden for en af boligministeren fastsat grænse *anvendes til tegning af garantikapital* for institutter, der opnår godkendelse efter reglerne i lovens kapitel II.“

I § 112 indsattes som nyt stk. 3:

„Midler, der i foretagendets ejendomme er henlagt til fornyelse af tekniske installationer, hovedstandsættelse el. lign., kan normalt ikke anvendes til andre formål end dem, hvortil de er henlagt. Med boligministerens samtykke kan dog indtil